

beredskabet, blev de spredt over alverdens lande. Det var dybt ulykkeligt.

Så spurgte fru Pia Kjærsgaard gentagne gange om, hvordan det går med hjemsendelserne, herunder af 24.000 irakere. Jeg ved nu ikke, om der er så mange. Der er i hvert fald ikke så mange, som kan hjemsendes. Men jeg vil gerne sige, at hjemsendelse er den naturlige konsekvens af at få afslag på asyl, og jeg håber, der meget snart kommer gang i hjemsendelser til Serbien, til Kosovo og også til Afghanistan.

Når det gælder Irak, har vi altså en situation, hvor det, som jeg sagde, er vanskeligt for ikke at sige umuligt at sende nogen hjem. Det har jeg sagt i min tale på side 1 og side 3. Jeg startede med at sige, at der ikke foretages tvangsmæssige udsendelser til Irak. Og på side 3: Der er ingen afviste asylansøgere, der af danske myndigheder vil blive tvunget til at rejse tilbage til Irak.

Så klart lød det i min tale.

Og fru Else Theill Sørensen har forstået mig helt rigtigt, da hun forstod, at jeg ikke havde noget imod at sende den tale ud til asylcentre, men inden jeg gør det, vil jeg nu lige spørge Røde Kors, om det virkelig er nødvendigt, for der står jo intet som helst nyt i den tale, ikke anvendningen af nyt. Men jeg skal da gerne ved lejlighed spørge Røde Kors, om de føler noget behov for ministerord i den anledning, og så vil jeg da i høj grad lytte til, hvad Røde Kors siger. Men det er jo den slags budskaber, Røde Kors selv dygtigt varetager og formidler.

Kl. 15.45

Så vil jeg, for at det nu skal ende godt alt sammen, slutte med at takke hr. Ole Sohn for, at han ærligt vedstår, at han ikke er ekspert i udlændingeloven. Det er vel så det, der har ført til, at han har påstået i medierne, at vi sender folk hjem til den visse død. Jeg betragter det som en tilbagegetagelse af den anden halvdel af den udtalelse, og så kan vi være lige gode venner for det.

Lad mig lige sige til hr. Jann Sjursen bare for en ordens skyld, at dansk udlændingepolitik opfylder alle konventioners krav til behandling af mennesker på flugt, og at den også opfylder de fælles regler, som 15 EU-lande er blevet enige om, og som kommer til at gælde for 25 EU-lande. Vi skal ikke ændre et komma i den danske lovgivning, når Kommissionens forslag og det, der bliver vedtaget, skal gennemføres i praksis. Vi har endda visse punkter, hvor vi går ud over det, som vi er forpligtet til ifølge direktivet, bl.a. fordi vi ikke orker at behandle flygtninge for-

skelligt fra dem, der skal have subsidiær beskyttelse, hvilket visse andre lande lægger meget vægt på.

Derfor skal hr. Jann Sjursen ikke finde nogen som helst anledning til den ubegrundede mistanke, som er blevet udspredd over landet, til den danske udlændingepolitik. Den kan man i et og alt være bekendt. Den opfylder konventionerne; den opfylder det direktiv, der næsten blev enighed om i går, og de dele, der vedrører definitionen af asyl, blev der enighed om allerede under det danske formandskab.

Til slut vil jeg sige om det forslag, vi behandler, at det, jeg har argumenteret for, er, at det er overflødig, fordi den gældende tilstand er, som den er. Det er det, jeg har sagt.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Og så har jeg tre korte bemærkninger. Først fru Anne-Marie Meldgaard og derefter fru Anne Baastrup.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg mener nu nok, at ministerens replik i hvert fald til mig kun omfattede halvdelen af det ønske, jeg har til, at vi får ændret reglerne i forbindelse med hjemsendelse af udviste asylansøgere.

Mit ønske omfattede også, at der skulle være regler for, at man i den periode, hvor man ikke kan tilbagesendes, ikke henvises til passivitet – det er fuldstændig på linje med det, SF har i sit forslag her i dag – sådan at man kan indgå i samfundet på lige fod med alle os andre, eventuelt tage arbejde og forsøge sig selv i den periode, der går, indtil udvisningen skal effektueres, når der igen vil være fred og der er mulighed for en tilbagesendelse til det område, man kommer fra.

Jeg kunne godt tænke mig at få en tilkendegivelse fra ministeren af, om han eventuelt vil være indstillet på at se på, at vi kunne ændre reglerne, så vi ikke skulle høre mere i morgenradioavisen, at det eneste, man har at lave i asylcenteret, er at stå op, spise, sove, stå op, spise og sove igen, altså at man kunne få en værdig dagligdag på lige fod med os andre.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Og så er det fru Anne Baastrup og derefter hr. Ole Sohn.